

Bent Bøgsted (DF):

Den forespørgsel, som SF har stillet her til beskæftigelsesministeren, handler jo om væsentlige punkter såsom reduktion af anmeldte arbejdsulykker, og hvordan man skal forebygge, at der ikke sker så mange arbejdsulykker.

Så er spørgsmålet: Er det regeringens ansvar, at der sker en reduktion af arbejdsulykker, eller ligger ansvaret hos arbejdsgiveren? Vi kunne jo også tænke os, at lønmodtageren selv har et stort ansvar for, at der ikke sker så mange arbejdsulykker. Det er måske i det hele taget et spørgsmål om samarbejde mellem arbejdsgiver og arbejdstager, frem for hvad vi laver herinde i Folketinget.

Årsagerne kan være mange, men hvad hjælper det, at vi her i Folketinget vedtager love om forbedring af arbejdssikkerhed, hvis der så sker et svigt ude på arbejdspladserne? Det kan være arbejdsgiveren, der ikke sørger for, at sikkerheden er i orden på virksomheden, og dermed er medvirkende til arbejdsulykker. Det er så her, at Arbejdstilsynet selvfølgelig skal gribe ind over for virksomheden for at få tingene bragt i orden.

En anden årsag kan være, at det er lønmodtagere, der ikke overholder sikkerhedsreglerne på arbejdspladsen. Det sker faktisk ofte. Det kan f.eks. være en arbejder, der står ved en maskine, hvor et emne sætter sig fast. I stedet for at slukke maskinen, hvad der måske er lidt besværligt, giver arbejderen sig uden at tænke sig om til at rykke i emnet for at få det fri, hvorefter maskinen går i gang, og der måske er en arm, der kommer i klemme. Så hjælper det jo ikke ret meget, at der står på maskinen med store bogstaver: Ved funktionsfejl skal strømmen til maskinen afbrydes.

Her hjælper det ikke, at Arbejdstilsynet har været i firmaet og godkendt maskinen, hvis ikke de regler, som Arbejdstilsynet giver, bliver overholdt.

Hvad de psykosociale faktorer angår, er det efter min mening et meget vigtigt emne at tage fat på. Derfor er jeg selvfølgelig også interesseret i at vide, hvilke tiltag regeringen vil spille ud med på det område. Det er ofte sådan, at det psykiske har været lidt tabubelagt. Der er ikke den store interesse for at tale om det på arbejdspladserne.

Det er ofte sådan, at de, der har psykiske problemer på arbejdspladserne, prøver på at skjule det for omgivelserne, og det kan selvfølgelig sagtens ende i en sygemelding, så det er klart. Der er vi også inde på noget af det, hvorom man

kan sige, at her har Arbejdstilsynet heller ikke indflydelse på, hvordan den enkelte lønmodtager reagerer.

Der er en ting, vi lige skal huske på. Det er, at det ikke altid er miljøet på arbejdspladsen, det er galt med. Det kan også sagtens være et udslag af, at den ramte har problemer på hjemmefronten, der så smitter af på arbejdspladsen, hvor godmodigt drilleri, som finder sted på alle arbejdspladser, kan være udslagsgivende. Det, vi kan være med til, er at give de rigtige rammer til forebyggelse, og det er der, Arbejdstilsynet skulle komme med nogle indstillinger om, hvilke rammer der er de rigtige.

Med hensyn til snakken om ensidigt gentaget arbejde og tunge løft vil det efter min mening være et spørgsmål om samarbejde mellem arbejdsgiver og arbejdstager om tilrettelæggelse af arbejdsopgaver på virksomheden. På rigtig mange virksomheder er der en form for jobrotation, der giver et skift i arbejdsrytmen, men der er trods alt en hel del arbejdere, der ikke ønsker at få det skift, og det må arbejdsgiveren selvfølgelig tage hensyn til, da det for arbejdsgiveren drejer sig om at have tilfredse arbejdere.

Det er også et af de steder, hvor man må sige, at det jo ikke hjælper, at Arbejdstilsynet siger, at der skal være jobrotation, der skal være skift, hvis ikke den enkelte arbejder er interesseret i at få det skift.

Hvad tunge løft angår er det sådan, at det er arbejdsgiverens ansvar at stille de rigtige redskaber til rådighed, og er de gode nok, må det være arbejderens pligt at bruge de rigtige redskaber for ikke at få en løfteskade, som i så fald er selvforskyldt, og de fleste er så absolut også interesserede i at undgå at få løfteskader.

Kl. 11.25

Det kræver samtidig en tilrettelæggelse af arbejdet, at det hele er i orden. Men det korte af det lange er, at Dansk Folkeparti afventer Arbejdstilsynets anbefalinger, før vi træffer en afgørelse om, hvad der skal ske, så vi ser frem til regeringens bud på, hvad der skal ske på området.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg synes, hr. Bent Bøgsted ganske rigtigt redogjorde for de problemer, der kan være ude på en arbejdsplads, og at regler alene ikke er nok.

Der var én ting, jeg ville spørge om: Har Dansk Folkeparti en formodning om, at regeringen vil komme med et udspil over for psykisk